

Danmark blevet mindre og mindre gennem Krig og Militarisme, saa væk med Krigen og Militarismen. Med andre Ord: lad os gøre det, som det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde i en anden Forbindelse, lad os tage det Panser af Skuden, som Skuden ikke kan bære.

Lange: Det forlød for nogen Tid siden, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder havde til Hensigt at standse forskellige af de under Arbejde værende Statsbaneanlæg, f. Eks. Arbejdet paa den sjællandske Midtbanen og paa Aarhus Banegaard. Det er forstaaeligt, at denne Meddelelse vakte megen Uro hos den Befolkning, der er stærkt interesseret i, at disse Arbejder gøres færdige. Men det, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag er optaget 800 000 Kr. til fortsatte Arbejder paa Midtbanen, har ikke kunnet berolige Stemningen, man har det Indtryk — og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, som har omtalt dette Forhold —, at dette Beløb kun i ringe Grad vil være i Stand til at fremme Arbejdet, og at Befolkningen i de Egne, hvorigennem Banen skal føres, derfor endnu i mange Aar maa vente paa Banens Aabning. Den højtærede Minister har udtalt, at dette Beløb for en væsentlig Del skulde bruges til Brobygningen over Isefjorden, og at man i det første Aar ikke havde Brug for et større Beløb. Saa vidt det er mig bekendt, har Planerne for denne Bro været færdige allerede i lang Tid, men man har stadig ventet paa, at Arbejdet skulde blive udbudt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om denne Brobygning ikke snart vil blive udbudt. Det forlyder endvidere, at man vil tandse med Baneanlægget ved Frederikssund og ikke gennemføre den sidste Del af Banestrækningen: Hillerød—Frederikssund, skønt der allerede er udført betydelige Arbejder paa denne Del af Strækningen. Det maa jeg anse for meget uheldigt, da denne Bane først vil faa sin Betydning, naar den er ført helt igennem og kan benyttes til en stor Del af den gennemgaaende Trafik, særlig den gennemgaaende Godstrafik, ligesom denne Bane ved at skære alle de betydende sjællandske Baner gør disse betydelig mere konkurrencedygtige overfor Automobilerne, end de nu er. Dertil kommer, at der paa forskellige Steder er foretaget betydelige Anlæg med den under Arbejde værende Banes Aabning for Øje; f. Eks. har Frederikssund Kommune foretaget en meget betydelig Udvidelse af sin Havn, idet den af det tidligere

Ministerium har faaet Approbation paa Optagelse af et Laan under den Forudsætning, at Havnen først rigtig kunde udnyttes, naar Banen var bygget færdig, og derfor vil denne Kommunes Havn komme i store økonomiske Vanskeligheder, hvis man standser det her nævnte Arbejde.

Hvad angaar Aarhus Banegaard, har den højtærede Minister meddelt, at Arbejdet vil blive fortsat i langsomt Tempo. Det forekommer mig, at det er det Tempo, som man ved Statsbaneanlæg i Almindelighed arbejder i. Men enhver, der har haft Lejlighed til at se Banegaardsforholdene i Aarhus, vil sikkert indrømme, at en By af Aarhus' Betydning ikke i længere Tid end allerhøjest nødvendig kan have Banegaardsforhold som dem, der for Tiden findes der. Det er derfor meget paakrævet, at Arbejdet deroppe fremmes i et hurtigere Tempo. Jeg forstaaer meget vel, at man ikke paa samme Tid kan kræve Sparsommelighed og stille Krav om store Udgifter til Nyanlæg, men det forekommer mig, at det er en meget daarlig Økonomi at arbejde i et saa langsomt Tempo, som man gør, da de Beløb, der er anbragt i de to af mig omtalte Anlæg, dog først vil komme til Nytte og Forrentning, naar Arbejdet er helt færdigt. Det vil derfor efter min Mening være den bedste Økonomi hurtigt at fremme Arbejdet paa de Anlæg, der er under Udførelse, og at vente med at paabegynde nye Anlæg, til der er Raad til med Kraft at fremme Arbejdet paa disse — bedre end at have mange Arbejder i Gang i meget langsomt Tempo.

Det ærede Medlem Hr. Sneum har opfordret den højtærede Indenrigsminister til at overveje Muligheden af en Adskillelse af Aarhus og Skanderborg Amter — en Opfordring, som jeg kan slutte mig til. Jeg vil ogsaa gerne anmode den højtærede Justitsminister om at søge gennemført en Ændring i Retsplejeloven, hvorved det gøres muligt at faa fagkyndige Meddommere i de Sø- og Handels-sager, der nu paakendes ved Landsretten som første Instans. Som bekendt indførtes der i 1919—20 en Ændring i Retsplejelovens § 20, hvorved det gjordes muligt at faa handelskyndige Meddommere i Sager, der paadømmes ved Underretterne. Dette har medført, at der i stor Udstrækning er oprettet Handelsretter rundt om i Provinsbyerne. Men de Sager, hvis Værdi er over 800 Kr., skal paakendes ved Landsretterne i første Instans, naar Sagerne ikke føres i København for Sø- og Handelsretten. I Medfør af dette er det kun de mindre